

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 150746 17 Rev
Sarajevo, 23.05.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Blagojević Radenka, kao predsjednika vijeća, Šabić Mustafe i Omerčaušević Marijane, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ć. V. iz S, koga zastupa punomoćnik K. D., advokat iz S., protiv tuženog K. S., M., koga zastupa zakonski zastupnik Pravobranilaštvo ..., radi utvrđenja i isplate, v.p.s. 11.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 150746 12 Rsž od 21.12.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.05.2018. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 150746 10 Rs od 22.03.2012. godine odlučeno je:

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Utvrđuje se da je tuženi povrijedio pravo tužitelja na jednako postupanja, pa se shodno tome poništava Rješenje P.o. V.K.S. broj: ... odgodine, kao i Lista unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“ broj: ... od godine, i nalaže tuženom da ponovo provede proceduru unapređenja policijskih službenika u čin „inspektor“ po internom oglasu za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u Upravi policije - Oglasu za proceduru unapređenja u čin „inspektor“, objavljenom dana ... godine, te da tužitelju omogući učestvovanje u navedenoj proceduri pod jednakim uslovima i jednakom tretmanu kao i ostalih kandidata, da isplati tužitelju iznos od 10.000,00 KM na ime naknade štete i nadoknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja.

Prima se na znanje povlačenje prijedloga za donošenje privremene mjere osiguranja kao i za donošenje mjere osiguranja, pa se prijedlog smatra povučenim.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 150746 12 Rsž od 21.12.2016. godine žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj, navodeći da za ulaganje revizije postoje svi razlozi za ulaganje navedenog pravnog lijeka, sa prijedlogom da se revizija uvaži, nižestepene presude ukinu i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti.

U odgovoru na reviziju tuženi predlaže da se revizija odbaci ili odbije, uz obavezu nadoknade troškova sastava odgovora na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga revizije i po službenoj dužnosti u smislu člana 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj. 53/03, 73/05 i 19/06, u daljem tekstu ZPP), koji se u konkretnom postupku primjenjuje na osnovu člana 106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj. 98/15) ovaj sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

U reviziji se ne navodi koje konkretne povrede odredaba parničnog postupka je drugostepeni sud pogrešno primijenio ili ih nije primijenio, pa da bi bio ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka. Međutim, iz obrazloženja na strani 2. se da zaključiti da revident prigovora iznijetom obrazloženju pobijane presude, iz razloga što se drugostepeni sud u obrazloženju svoje odluke navodno nije „osvrnuo“ na sve žalbene navode, odnosno da je postupljeno protivno članu 221. ZPP, te što revident nije „zadovoljan“ iznijetim obrazloženjem.

Navedeni prigovori za ovaj sud nisu prihvatljivi, iz razloga što je odredbama člana 221. ZPP određeno da drugostepeni sud ispituje prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, a odredbama člana 231. istog zakona da će u obrazloženju presude, odnosno rješenja drugostepeni sud ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja, a kako je drugostepeni sud pravilno i postupio, jer i nije bio dužan cijeliti sve istaknute navode žalbe, nego samo one koji su bili od odlučnog značaja, te prigovori koji tvrde suprotno nisu prihvatljivi.

I prigovor kojim se osporava iznijeto obrazloženje pobijane presude za ovaj sud nije prihvatljiv, jer je obrazloženje sačinjeno u skladu sa odredbama člana 191. stav 4. ZPP, s obzirom da se iz istog vide razlozi o odlučnim činjenicama koje su poslužile sudu kao stvarni i pravni osnov za donošenje pobijane odluke, pri čemu ti razlozi nisu neodređeni, nejasni, protivrječni, niti paušalni, odnosno obrazloženje po svom sadržaju odgovara zahtjevu i standardu koji je u tom pogledu postavljen naprijed navedenim odredbama ZPP, pa ne stoji revizijski prigovor kojim se osporava iznijeto obrazloženje.

Neprihvatljiv je i prigovor da je revidentu povrijeđeno pravo pristupa sudu, jer isti nije bio obaviješten niti je pozvan na sjednicu drugostepenog suda, na kojoj se odlučivalo o njegovoj žalbi, iako je on to tražio.

Naime, odredbama člana 217. stav 1. ZPP određeno je da drugostepeni sud odlučuje o žalbi u sjednici vijeća ili na osnovu održane rasprave, te je u narednim odredbama (član 217. – 221. ZPP) bliže uređen postupak zakazivanja i održavanja rasprave pred

drugostepenim sudom, pa proizilazi da jedino ukoliko drugostepeni sud ocijeni da su ispunjeni uslovi iz člana 217. stav 2. ZPP za održavanje rasprave pred tim sudom, tada se na istu pozivaju osobe iz člana 218. stav 1. ZPP.

Kako je odluka o žalbi tužitelja donesena u sjednici vijeća, a ne na osnovu rasprave, tada i nije bilo osnova niti mogućnosti da se na istu pozove, i da istoj prisustvuje, tužitelj i druge osobe, kakav pogrešan stav ima revizija.

Kako nisu učinjene povrede odredaba parničnog postupka, na koje revizija neosnovano ukazuje, niti postoje povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka.

Nije ostvaren ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje da je tuženi povrijedio pravo tužitelja na jednako postupanje, pa shodno tome zahtjev za poništenje rješenja P.o. V.K.S. i Liste unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“, te nalog tuženom da ponovo provede proceduru unapređenja službenika u čin „inspektora“, da omogući tužitelju učestvovanje u navedenoj proceduri pod jednakim uslovima, isplatu iznosa od 10.000,00 KM na ime naknade štete, te naknadu troškova postupka.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova, za koja je vezan ovaj sud (član 240. stav 2. ZPP) proizilazi da je danagodine tuženi objavio Interni oglas za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u U.p. - Oglas za proceduru unapređenja u čin „inspektor“, te da je nakon sprovedenog postupka tuženi objavio konačnu Listu kandidata prihvaćenih za proceduru unapređenja u čin „inspektor“. Nadalje, utvrđeno je da je za proceduru unapređenja u čin „inspektor“ prihvaćeno 11 kandidata i to; B. M., B. F., B. Z., H. M., H. F., H. A., H. E., M. A., M. M., T. A. i V. S., a da u konačnu listu nije uvršten tužitelj, jer nije ispunjavao uslove oglasa.

Utvrđeno je da kandidati koji su prihvaćeni za proceduru unapređenja u čin „inspektor“ ispunjavaju sve zakonske uslove koje su potrebne za unapređenje u čin „inspektor“, odnosno da su u momentu prijave na interni oglas imali potrebnu stručnu spremu, te potrebno vrijeme provedeno u činu „mlađi inspektor“, jer je članom 76. stav 1. tačka (c) Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo određeno da za unapređenje iz čina „mlađi inspektor“ u čin „viši inspektor“ potrebno je provesti četiri godine u svakom činu za policijske službenike sa VI stepenom školske spreme i dvije godine u svakom činu za policijske službenike sa VII stepenom školske spreme. Iz provedenih dokaza utvrđeno je da su kandidati koji su prihvaćeni konačnom listom ispunjavali sve potrebne uslove, odnosno da su u momentu prijave na oglas imali i potrebnu stručnu spremu i propisano vrijeme provedeno u prethodnom činu, za razliku od tužitelja koji nije ispunjavao sve tražene uslove (nije imao dvije godine u činu „mlađi inspektor“).

Polazeći od prednjeg utvrđenja prvostepeni sud je donio presudu kojom je odbio tužbeni zahtjev kao u izreci, sa obrazloženjem da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan iz razloga što je pred sudom utvrđeno da tužitelj od strane tuženog u postupku unapređenja u čin „inspektor“ ni na koji način nije diskriminisan, niti je tuženi povrijedio njegovo pravo na jednako postupanje.

Drugostepeni sud je u cijelosti prihvatio pravilnim ovakve zaključke, shvatanja i obrazloženje prvostepenog suda (a koja revizijom pobija tužitelj), pa je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio u cijelosti.

Po ocjeni ovog suda, a suprotno stavu revizije, ovakve odluke nižestepenih sudova su pravilne i zakonite, jer su nižestepeni sudovi pravilno primijenili materijalno pravo odredbe člana 2. Zakona o zabrani diskriminacije (Službeni glasnik BiH broj. 59/09 i 66/16), kada su odbili u cijelosti tužbeni zahtjev, zaključivši da je pred sudom dokazano da prema tužitelju nije prekršen princip jednakog postupanja i da u postupku unapređenja policijskih službenika u čin „inspektor“ tuženi ni na koji način nije diskriminisao tužitelja, koje odluke revizijskim prigovorom pogrešne primjene materijalnog prava nisu dovedene u sumnju.

Naime, u reviziji se sem uopćenog i paušalnog pozivanja na „razloge za ulaganje vanrednog pravnog lijeka“ (pa proizilazi da se revizija izjavljuje i iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava), ne dokazuje, ne obrazlaže niti navode relevantne odredbe materijalnog prava koje je drugostepeni sud, eventualno, pogrešno primijenio ili ih nije primijenio pa da bi bio ostvaren revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava, pa ovaj sud, imajući u vidu odredbe člana 241. ZPP zaključuje da su nižestepeni sudovi pravilno primijenili odredbe materijalnog prava kada su odbili, kao neosnovan, tužbeni zahtjev, postavljen kao u izreci prvostepene presude, jer i po ocjeni ovog suda u postupku unapređenja policijskih službenika u čin „inspektor“ nije prekršen princip jednakog postupanja i tuženi ni na koji način nije diskriminisao tužitelja, u odnosu na ostale prijavljene kandidate.

Nižestepeni sudovi su utvrdili da tužitelj nije ispunjavao uslove internog oglasa za unapređenje u čin „inspektor“, jer nije proveo odgovarajući period vremena u činu „mlađi inspektor“, zbog čega i nije mogao biti unaprijeđen u viši čin, za razliku od drugih kandidata koji su ispunjavali sve tražene uslove konkursa, propisane Zakonom o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, pa su neprihvatljivi svi prigovori koji tvrde suprotno.

Ostali prigovori tiču se, bilo, činjeničnih utvrđenja koja u revizijskom postupku nisu relevantna (član 240. stav 2. ZPP), te ih ovaj sud nije ni cijenio ili nisu od odlučnog značaja sa aspekta predmeta spora (član 231., u vezi člana 253. ZPP), pa ih ovaj sud nije posebno ni obrazlagao.

Kako nisu ostvareni razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, a ne postoji ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (član 241. ZPP), valjalo je reviziju kao neosnovanu odbiti, primjenom člana 248. ZPP, i odlučiti kao u stavu prvom izreke ove presude.

Ovaj sud je primjenom člana 397. stav 1., u vezi člana 387. stav 1. ZPP odbio zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju, jer podnošenje odgovora na reviziju nije bilo potrebno radi vođenja parnice, pa je odlučeno kao u stavu drugom izreke.

Predsjednik vijeća
Blagojević Radenko, s.r.